

Velká Lečice 2014

Po stopách vědců

19.7. sobota

A je to tu! Po dlouhém čekání jsme měli opět možnost se vydat do našeho krásného údolí nedaleko Velké Lečice. Již druhý rok jsme jeli vlakem, takže žádná extra novinka nás před odjezdem nečekala. Jako každý rok byl všude veliký chaos, prokládaný snadno slyšitelnými výrazy, jako například: "Je tohle výprava na tábor do Velké Lečice?", či: "Máš opravdu všechno? Pokud zjistíš, že něco nemáš, tak napiš, a my ti to pošleme." Rozloučili jsme se, zamávali rodičům a spokojeně se vydali na perón, odkud jel náš vlak. Po příjezdu jsme již tradičně hledali cestu do tábora, kterou jsme ale úspěšně našli a posléze došli až na místo našeho ležení. Pro mnohé z nás byl šok, že se náš tábor opět posunul a už nebyl hned vedle Kocáby, ale u Zlatokopy, takže z Malé Hrašnice (kam jsme přijeli vlakem) to bylo blíž, což tedy asi nikomu nevadilo.

Přivítali jsme se s vedoucími, rozdělili do oddílů a někteří z nás hned okusili kouzlo suchých záchodů, které byly mnohem blíž než dříve a nemuselo se chodit tolik do kopce. Rozdělili jsme si stany a kolem poledne jsme vybalovali. Jelikož bylo úmorné parno, rozhodli jsme se pro osvěžující koupel v Kocábě, zatímco ostatní oddíly dřely na táborovém ohni. Ohniváky se stal Aleš a Naty.

Večer byl tedy zapálen náš první slavnostní táborový oheň, oheň lásky, moudrosti, přátelství a odvahy, u kterého se zpívalo a tancovalo, pilo (šťávu pozn. pro rodiče). Při zapalování ohně se chopila slova Kachna a pověděla nám starý indiánský příběh o stoupání na horu, kterým nám zároveň vysvětlila význam lesní moudrosti. Letos byly poprvé představeny moudrosti pro vedoucí lišící se od dětských moudrostí, které se neudělují za bobříky, ale za zásluhy, a udělily se znaky tábora těm, kteří si ještě moudrost nevydobyli, aby bylo vidět na první pohled, že jsou také součástí našeho tábora. Nakonec jsme se pobavili, zavzpomínali si a spokojeně ulehli. První hlídku na letošním táboře obdrželi velcí kluci.

20.7. neděle

A máme to tu zas, pro někoho neznámý, pro někoho již velice otravný a nenáviděný křik: BUDÍÍÍČEEEEK!!!!. Jedinou útěchou pro nás bylo, že je neděle a v neděli po budíčku, rozcvička a ranní hygieně následuje vánočka a kakajíčko, ze kterého byli všichni nadšení. Dopoledne bylo PPO (program po oddílech), při kterém si většina hledala své nové bunkry. Odpoledne nás čekala hra na cestovatele, na kterou jsme si vyrobili pasy a cestovali kolem světa. Rozdělili jsme se do pěti skupinek pod velením Dominika, Dana, Kryštofa, Aleše a Štefana. Mohli jsme navštívit Egypt, kde jsme museli z jednoho z nás a toaletáku vyrobit mumii, Indii, kde jsme nahlédli do tajemství meditace, Čínu, kde asi každý z nás okusil těžkost čínských hůlek (kromě Terky Kvasničkové, která umění čínských hůlek ovládala mistrovsky, a proto není divu, že její skupinka zde s přehledem vyhrála), či Kanadu a další. Konec cesty tvořil ráj v podobě Kocáby a melounu, perfektní osvěžení na Havaji!

Na večerním nástupu byla řeč o plýtvání vodou, protože nás nenapadlo nic lepšího než nechat otevřený kohoutek, a byli jsme tak poučení. Po nástupu se každý věnoval svým aktivitám. Někdo konečně vybaloval, nebo se jen tak poflakoval po malebném náměstíčku našeho tábora, zatímco jsme očekávali příjezd Fandy a Matese. Najednou se ozval strašlivý křik a viděli jsme Fandu, jak vběhl do tábora, hned za ním spadla Kachna politá nějakou zvláštní tekutinou připomínající krev a za ní stáli dva muži v černém a kuklách, drželi střelné zbraně a při pohledu na nás utekli. Kachnu jsme se snažili ošetřit a vyslali jsme hlídku, zatímco jsme uvažovali, co bude dál. Bohužel to vypadalo, že jsme v koncích, Kachně jsme nedokázali pomoci a ona se stále svíjela ve větších křečích. Po chvíli se objevila postava. Byl to nám neznámý muž, který si žádal přístup k postižené. Kachně podal lék, po kterém měla být druhý den zdráva. Jmenoval se Clorex a údajně je špehem u Zorga, nejstrašnější bytosti Aliance. Vysvětlil nám, že jsme ve smrtelném nebezpečí. Aliance chce naši planetu zničit pomocí viru D.R.A.K., který chtějí vypustit do atmosféry. Naštěstí existuje Odboj, který má antivir a jed proti balaurům, tak se ti černí muži totiž nazývají. Léky můžeme odkoupit za

vesmírnou měnu i mimo Odboj, ale vzhledem k tomu, že žádné vesmírné peníze jsme stejně neměli, byla nám tato informace málo platná. Clorex zvláště reagoval na zmínku o tom, že je rok 2014. Nakonec řekl, že o nás dá vědět Odboji a odešel. Byli jsme z toho zmatení, a tak jsme to nechali na ráno. Hlídku bez problému zvládly velké holky.

21.7. pondělí

Ráno po stejně (ne)příjemném budíčku byl úžasný kaviár z domácí meruňkové marmelády. Poté byl nástup, na kterém jsme si zrekapitulovali, co se včerejšího dne stalo. Shodli jsme se na tom, že se u nás opět objevila časová smyčka a my se nevědomky dostali opět do nějakého příběhu. Také jsme zjistili, že papíry nalezené na výletě do Lečice patřili balaurům, bohužel pro nás byli naprosto zbytečné. Rozhodli jsme se nechat tedy věci osudu a vyčkat, jestli přijdou odbojáři nebo ne. Po nástupu následovalo opět PPO, při kterém už mnozí z nás pilně trénovali na bobříky. K obědu byla UTP (univerzální táborová polévka) a k tomu boží buřtůláš.

Když se blížil konec poledňáku a tím pádem i svačina, do našeho tábora nečekaně přišli odbojáři (konkrétně velitelka odboje a dva členové odboje). Hned se na nás obořili, že nemáme žádnou disciplínu a že nás budou sledovat, jestli děláme nějaké pokroky, protože jsme se na nástup slezli velice pomalu, nedokázali jsme se seřadit a dělali jsme hluk, že jsme museli vyplašit zvěř na míle daleko, a jestli má tedy cenu nám pomáhat. Řekli, že doba je těžká, a lidí mají málo a že nezbyvá než nám věřit. Dohodli jsme se s nimi, že je hloupost, aby k nám chodili pořád a že bude lepší, když si na domlouvání vytvoříme jakousi schránku, kterou jsme se rozhodli dalšího dne zakopat v elfské svatyni u staré táborové louky. Nakonec nám dali vesmírnou měnu a řekli, že máme od obchodnice Ikimi koupit protijed a jed proti balaurům a že bychom se k ní měli vypravit mezi půl šestou a šestou, a tak jsme i učinili. S Ikimi bylo velice těžké smlouvat a jenom díky velkému štěstí, že se nám podařilo část svých zdrojů před Ikimi utajit, nám ještě polovina peněz zbyla. Ke všemu jsme dostali ampule, které činily dávky protijedu na osobu. V táboře jsme se navečeřeli (vajíčková pomazánka neboli delikatesa). Celý večer přšelo, takže jsme zkontrolovali stany a spokojeně ulehli.

22.7. úterý

Ráno, po báječné snídani v podobě Nutelly a housek bylo PPO. Některé Velké holky namíchaly jed a protijed a Velcí kluci stavěli lavičky, závory a koše. Postavili dokonce i stožár na vlajku (ale s tím křivým držákem na zvon neměli nic společného, ten stavěli Özturkovi). K obědu byl výborný gulášek a následoval polední klid. Odpoledne jsme šli zakopat schránku na domluvené místo, kam jsme vyslali pouze tři z nás a zbytek hrál, pro případ, že nás sledují balaury, hru na Španěly a Maury, a vše vypadalo poklidně.

Najednou se ale ozval výstřel a zahlédli jsme balaury. Honem jsme se schovali do lesa a rozhodli se, že balaury obejdeme vrchem přes pole nad naším ležením. Také jsme se rozhodli, že bychom mohli balaury chvíli poslouchat, a protože jsme přesně zjistili jejich polohu, plížili jsme se nad nimi a chvíli poslouchali, co si říkají, i když jim vůbec nebylo rozumět. Bohužel nás po chvíli balaury objevili a několik z nás postřelili. Zjistili jsme hrůznou věc a to, že náš jed na ně nefunguje a že nám Ikimi tedy prodala něco jiného. Naštěstí protijed fungoval, i když ještě před odchodem z tábora se protijed, který se již nevešel do ampulek, podivuhodně změnil. Nakonec celkem v pořádku jsme se vrátili do tábora.

Večer jsme měli olympiádu holky proti klukům, při které jsme se moc pobavili a jen o jediný bod poprvé po 1 653 749 568 326 475 895 letech vyhráli dívky, takže to chlapců dali pořádně sežrat. Také jsme se parádně ztrapnili před odbojem, když probíhala předposlední disciplína, kdy jsme měli na svého zástupce navléct, co nejvíce oblečení. Jak si může každý domyslet, přesně do této situace odboj přišel a tábor celý polonahý se seřadil a po uklidnění situace, jsme vybrali dva z nás, kteří šli s odbojem zkontrolovat novou schránku. Jen co odešli z tábora, následoval hlasitý výbuch smíchu. Kontrola proběhla v pořádku a my šli šťastně spát.

23.7. středa

Ráno byl k snídani výborný ostružinový kaviár. Po nástupu (a oslavu svátku Majd v podobě hambáče a napnutí) bylo PPO. Odpoledne jsme hráli hry, ale to důležitější teprve následovalo... Měli jsme přeci nevyřízení účty s Ikimi. No nakonec jsme zjistili, že protijed se nám zkazil, protože jediné místo, kde může být uschován po delší dobu, jsou ampulky nebo vesmírné nádoby. Jenomže kdo se neptá, nemůže si potom stěžovat. A tak jsme se rozhodli, že bychom chtěli koupit nový protijed (protože po včerejším útoku balaurů ho moc nezbylo) a vesmírné nádoby. Ty bohužel Ikimi neměla a tak nám prodala jen protijed. A co se jedu týče, ukázalo se, že naše supertajné uschování peněz Ikimi zraku neuniklo a když někdo šidí Ikimi, nemá důvod Ikimi být čestná a nás také ošidila a prodala nám nějakou náhražku. Tak jsme si tedy koupili i jed a odebrali se do tábora. No a protože středa je tradičně den, kdy se trsá, byla večer parádní diskotéka (táborově Disco Trysko), při které jsme si pořádně zatancovali. Nakonec jsme unavení a zlámání z namáhavého dne a z diskotéky v klidu ulehli.

24.7. čtvrtek

Ráno nás probudil již známý (ale stále více otravnější) BUDÍČEK. Dnešní den jsme se věnovali především PPO. To probíhalo tradičně samozřejmě i plněním různých bobříků, či stavěním svých bunkrů (obzvláště Velcí kluci si tenhle rok pořádně mákli), či provokováním svých oddílových vedoucích. K obědu byla megalózně mňamózní čína, kterou jsme extrémně rychle zpáli a poté i spláchli (obrazně řečeno, protože suché záchody nemají splachovadlo). Následoval opět polední klid, při kterém mnozí z nás unaveně odpočívali a vyhřívali se v centru dění, tedy uprostřed tábora a pozorovali mráčky na obloze. Potom jsme se věnovali opět PPO.

Na nástupu jsme byli obeznámeni s programem večera. Protože mnozí z nás ještě neznali staré táborové písně, zpívané vždy u táboráku a ten následoval už za dva dny, čekalo nás učení písní u ohně, který zapálily velké holky s lesní moudrostí. Průběh zpěvu však narušila Atara (vůdkyně odboje) s prosbou o hlídání deníku Odboje se zápisky a šiframi. Údajně je tento deník pro Odboj to nejcennější. Bohužel Odboj nebyl prý dostatečně chytrý na to, aby šifry rozluštil, protože jsou to všichni vojáci, a proto přišli za námi, jestli bychom to nedokázali. Jeho autorem byl Adrakim Kiash, jeden z vědců, který se podílel na výrobě antiviru. Přečetli jsme si ho, ale bohužel večer už nikdo z nás z únavy nebyl moudrý něco dělat, a tak jsme si ještě zazpívali pár písní a rozhodli se pro staré dobré ráno moudřejší večera a šli na kutě do našich nejmilovanějších hezky vyhrátých spacáku a přemýšleli, co se bude dít dál, anebo prostě jednoduše usnuli.

25.7. pátek

Hned z rána jsme se vrhli na luštění šifer z deníku a to tím způsobem, že aby šla práce co nejrychleji, šifry jsme přepsali a rozdělili každému oddílu, aby každý vyluštil část. Z šifer jsme vyluštili části deníku, které nám ho trochu zkompletovaly a byly to zprávy, které rozhodně neměly padnout do balauřích rukou. Také jsme se dozvěděli místo, kde se pět vědců z deníku rozdělilo. Stálo zde: "Od posledního domu osady, vydáš se z kopce hlouběji do lesa, kde nachází se místo, kde hluboké jámy jsou a tam prýští zdroj tekutiny pro život potřebný." Shodli jsme se na tom, že osadou je Nevada, která je nedaleko nás a že tekutina potřebná pro život je voda a její zdroj studna, která byla velice blízko vesnice na místě, kde měl své ležení Taraxat. Po poledním klidu jsme se tam tedy vydali rozdělení do skupinek jako na naše hry tedy s kapitány Dominikem, Danem, Alešem, Štefanem a Kryštofem. Cesta probíhala v poklidu. Na místě jsme našli několik svitků s dalšími šiframi, ale rozhodli jsme se, že je nebezpečné setrvat mimo bezpečí našeho tábora, a tak jsme je schovali (do každé skupinky jednu) a rychle se vydali směrem do tábora. Když jsme se vraceli zpět, tak nás na cestě napadli 3 balauři. Po velice zmateném boji se nám jednoho z nich podařilo střelit a další dva zahnat.

V táboře jsme zrekapitulovali cestu tam a zpátky a shodli jsme se na tom, že už to bylo o

něco lepší, i když máme ještě hodně co zlepšovat. Rozdělili jsme si šifry do skupinek a rozhodli se zbytek odpoledne věnovat rozluštění těchto šifer. Všechny se nám podařilo nakonec rozluštit, ale na vyluštěná místa se nešlo, protože již bylo moc pozdě. Večer nás čekal zábavný pořad Partička v podání vedoucích. Mohli jsme zde vidět spoustu legračních her, kde nejvíce pobavila například Kachna předvádějící velrybu, či Kúzle převlečený za Barbínu nebo Půch reklamující kentus jámu. Po zábavě jsme s radostí vyhygienili naše ústa, obličej a ulehli do našich spacáků. Záhada chrnění velkých kluků: Buri neuvěřitelně chrápe a někdo v oddílu Velkých kluků neustále mluví ze spaní. Kdo?

26.7. sobota

Na ranním nástupu jsme se dozvěděli, že dopoledne bude PPO a rozhodli jsme se, že si pro jistotu vezmeme zbraně, protože jak jsme zjistili včera, balauři mohou být kdekoliv. No a nemuseli jsme dlouho čekat, abychom zjistili, že máme pravdu. Před obědem přiběhly velké holky a křičely o pomoc, že na louce za táborem byly přepadeny balaury. Vyslali jsme rychlou průzkumnou skupinu tří velkých kluků a Domči s Petou. Zjistili jsme, že Velké holky nechali na místě většinu věcí včetně kroniky, kterých se balauři zmocnili. Průzkumná skupina našla na místě pouze pláštěnku politou balauřím jedem, kterou poté profesionálně oblečení, aby se jedu nedotkli, přinesli do tábora a umyli, ale po balaurech a věcech jako by se země slehla. Byli jsme v pořádném průšvih, protože jestli si balauři přečetli naši kroniku, ví, že jdeme po cestě pěti vědců a mohli bychom mít vážné problémy.

Naštěstí potom co jsme si mysleli, že už je nenajdeme, k nám přišla Ikimi s tím, že naše věci vlastní, jelikož tupí balauři všechny věci prodali. A protože věděla, že jsou pro nás cenné, její cena stoupla. Museli jsme její cenu přijmout a obětovat všechny naše peníze. Bohužel pro nás si Ikimi

kroniku přečetla a nepatrně naznačila, že by časem mohla naše informace prodat. Což se naštěstí do konce tábora snad nestalo. Nechali jsme si tuto potupnou událost uležet, a protože byla sobota a čekal nás druhý táborový oheň, šli jsme pro dřevo a poté už se radovali a vyčistili si hlavu u táboráku zapáleným Sofi a Dominikem. Po mnoha krásných písničkách i hýbačkách Kachny a Aleše nebo vtipných scénkách, ale i obyčejných vtipech jsme se už jenom odebrali do říše spánku v našich spacácích.

27.7. neděle

Dnes jsme se rozhodli vydat na námi vyluštěná místa. Dominikova, Alešova, Danova a Kryštofova skupina šly chvíli společně. Těsně před rozdělením nás však přepadli dva balaury, kteří spáchali kamikadze do našich řad, které na to rozhodně nebyli připravené. Naštěstí sme oba balaury jedem poslali k zemi a vzali jim tím život. Odvrácenou stránkou bylo to, že jsme přišli kvůli jejich střelám do našich řad o mnoho ampulí s protijedem. Danova skupinka došla do lesní svatyně, kde potkala hologram, který jim dal za úkol posbírat části klíče, bez toho aniž by vkročili jen tak do území, ve kterém ty klíče byli. Alešova skupinka po menších obtížích svého zadavatele úkolu našla a úkol, kdy měla získat prsten z kruhu, do kterého nesměli vkročit. Přepálili provázek, na kterém byli, pomocí přístroje, který si vyrobili. Kryštofova skupinka musela pro získání své další cesty zkonsumovat kýbl plný jakési hmoty. Štefanova skupinka, která se vydala na cestu do Velké Hraštic, byla také přepadena balaury. Štefan však dokázal svou disciplinovanou skupinku zformovat a bez menších obtíží se balaurů zbavili. Poté našli svou další část cesty schovanou ve sloupu na náměstí v Malé Hrašticí. Všichni tedy i po menších problémech našli, co hledali.

Odpoledne nás pak čekala zábavná hra Kouzelnický souboj, kde jsme mohli vidět, jak mocní čarodějové ze svých skupinek zaklínají kouzly své protivníky a hledají pět znaků jejich skupinky a kdo je našel, rychleji vyhrál. Tvrdými zaklínadly jako například: "Mluv čínsky" nebo „Štěkej“ či „Pohybu se jako píďalka“ se do finále dostala skupinka Aleše (bez Aleše) a Dominikova. Obří finále nakonec těsně vyhrála Dominikova skupinka. Večer bylo volno, tudíž se někteří věnovali pilování svých bobříků anebo se jen tak poflakovali.

28.7. pondělí

Dnes ráno jsme zjistili nejstrašlivější zprávu, co nás mohla potkat a to, že nemáme skoro žádné zásoby jídla. Proto náš dnešní jídelníček vypadal takto: snídaně: chleba, oběd: chleba a k hlavnímu: chleba a nějaké ty dobroty z našich balíčků. Proto byl celý den upraven do režimu PPO, kdy mnozí odpočívali a chovali se tak, jak se zpívá v písničce skupiny Kalfas - "není co jíst, ležíme vyprahlí a na jazyku smrt". Ale vyskytli se tu i takoví Ilumináti, kteří se rozhodli, že budou dělat bobříky. Když se blížilo k večeri a hlad už se nedal vydržet, přišlo vysvobození. Do našeho tábora totiž přijeli lovci a my si tak naši večeri mohli ulovit. Každý zastřelil alespoň 3 papírová kuřata, až na skupinu Kryštofa, která si kuře vydražila od Aleše. Nakonec jsme si pochutnali na skvělých kuřatech, která jsme si upekli na ohni a jejichž zbytky dojedli Velcí kluci, kteří přespávali ve svém bunkru. Všichni jsme se tedy opět vydali na kutě.

Záhada se blíží ke konci! Ze spaní mluví buďto Michal, Elvis, Lukáš nebo Tomáš, protože v bunkru spal zbytek Velkých kluků a v táboře furt někdo chrápal.

29.7. úterý

Ráno, po snídani bylo PPO, kdy se každý opět věnoval bobříkům, či úpravám bunkru nebo oddílovým hrám. Po výborném obědě a konci poledňáku k nám do tábora přišel člen odboje a dal nám další měnu a zeptal se, jak jsme na tom s luštěním našich šifer. Všichni až na Dominikovu skupinku, která měla zvláštní kus kovu, svou šifru vyluštila. Člen odboje si vzal do ruky věc, kterou mu dal Dominik, a najednou prohlásil, že Dominikova skupinka musí jít s ním. Ostatní skupinky se vydaly na svá místa. Všichni zvládali své úkoly v pořádku až na skupinku Aleše, která zjistila, že se přímo na místě, kde byla jejich šifra, usídlili Balaši. Protože nevěděli, kolik balaurů můžou očekávat a měli pouze dvě ampulky s protijedem, nechtěli nic riskovat a vydali se do tábora pro posily. S posilami se poté vydali zpět na místo, kde čekali než balauri usnou a poté vtrhli do jejich ležení a

všechny postříleli. Poté vzali krabičku se šifrou, kterou na místě balauři našli ještě před nimi, ale byli moc hloupí na to, aby ji vyluštili. Poté se tedy vrátili do tábora a všichni se mohli vrhnout do luštění šifer, protože do konce dne bylo osobní volno.

30.7. středa

Dopoledne byla supr-čupr hra. Hráli jsme pevnost Boyard, kde bylo spoustu záluďných úkolů. Slibným tipem na vítěze byla a také se stala Dominikova skupinka. Odpoledne bylo příjemné PPO, při kterém se stalo tolik zajímavých věcí jako například, že Kůzle se převalil za celé odpoledne z boku na druhý 4x a zbytek velkých kluků ho postupně následoval. Zároveň přišla Ikimi, od které jsme koupili vesmírné nádoby a další zásoby jedu a protijedu. Tři velcí kluci dnešek strávili plněním druhého úkolu 3. stupně lesní moudrosti (průchod neprostupným terénem), na jehož konci je navštívila Ikimi. Řekla jim, že slyšela, že nám dochází zbraně a že by pro nás večer měla nějaký obchod. Prý ať pošleme nenápadnou skupinku vybraných, kteří vezmou peníze a přijdou v 22:00 k Opatovi, kde tradičně obchodujeme. Nechali jsme to tedy na večer a kapitáni vybrali skupinku tří, kteří měli v noci jít. Protože je opět středa, následovalo disco trysko, během kterého přišel odboj pro předem vybranou skupinku, že prý s nimi půjdou za Ikimi. Také nám vynadali za to, že k nám vtrhli jen tak, a že kdyby takhle přišli balauři, tak bychom se těžko bránili. Řekli, že si naši nemusí brát zbraně, protože cestu všude střeží Odboj a je to tedy zbytečné. U traverz družinku ale přepadli balauři, kterých bylo moc, a tři odbojáře postříleli a naše zajali a vyslýchali je. Když se po chvíli vrátili ti, které si časová smyčka vybrala jako mladé odbojáře, bez těch tří které jsme poslali, bylo jasné, že se něco přihodilo. Rychle jsme z těch, co ještě nespali, vytvořili skupinky, a rozhodli se jít jim naproti. Cestou jsme potkali Sofii, která nám vysvětlila situaci. Balauři je vyslýchali u starého ohniště a ona měla nemístné a přidržené komentáře a tak se rozhodli, že jí popraví, tak jí střelili do zátylku jed. Mezi balaury byl však i Clorex, což znamenalo dvě věci, Sofii tajně podstrčil protijed a ona se zachránila a uprchla a za druhé, že někde poblíž je i Zorg, velitel balaurů. Šli jsme na pomoc dalším vyslýcháným a cestou narazili i na Elvise, který uprchl stejně jako Sofie. Došli jsme až k ohništi pro posledního z nás - Niki. Slyšeli jsme, jak Zorg posílá někoho na průzkum a Clorex řekl, že půjde místo něho, a šel nám naproti, na znamení na nás zablikal. Připravili jsme tedy plán na záchranu Niki. Clorex se vrátí a Zorga s co nejvíce balaury vyláká směrem ke staré louce a my půjdeme zachránit posledního z nás. Déšť byl našťastí na naší straně, protože nás přes něj nemohli slyšet. Plán vyšel skvěle a my se urychleně vrátili do tábora, kde jsme vše zrekapitulovali a odebrali se celí promočení ke spánku.

31.7. čtvrtek

Ráno bylo jako každé jiné. Ovšem kolem poledne přišel Clorex a řekl, že to je možná naposledy, co ho vidíme, ale že nám přišel zachránit život. Byl naštvaný, že se tolik let dostával k Zorgovi a když se konečně dostal tak blízko, aby byl ten nejnenápadnější špeh, my ho prozradíme. Dozvěděli jsme se, že naši byli při včerejším zatknutí tak zmatení, že si mysleli, že to Clorex nás zradil a prozradili ho tak odvetně taky. Zorg k němu totiž pomalu začal cítit nedůvěru a tím, co nám dnes přišel říci, si osud nejspíše zpečetil. Do hodiny musíme opustit tábor, protože Zorg se rozhodl, že potom, co jsme včera zachránili z jeho spárů naši družinu, urychlí útok na nás a zcela nás vyhladí. Naštěstí jsme měli naplánovaný výlet na Slapy a malí šli k Vodopádům živlů. Poděkovali jsme mu, a ačkoliv to bylo naprosto zbytečné, omluvili jsme se mu a popřáli mu hodně štěstí. Pěti lidem, co byli nemocní a museli zůstat v táboře, dal ampule s látkou, kterou když požili, tak ze vzdálenosti 50 metrů byli vidět jako balauři. Rychle jsme sesbírali všechny šifry, deník, kroniku a zkrátka vše, co by mohlo prozradit naši cestu, schovali to na bezpečné místo a vyrazili na puťák. U Slapů si Velcí dokoupili zásoby v malinkém vesnickém obchůdku a vyrazili si najít v lese místo pro svůj putovní tábor. Pořádně připravili místa k ležení a dřevo na oheň. Poté se několik Velkých kluků vydalo naproti Kachně, která přivezla zásoby jídla a vody a tu vynesli po tom obrovitánském kopci za znění: "Hej kluci, hej kluci, hej kluci jdou..." až do putovního tábořiště. K večeru se vrátili malý kluci a holky do tábora po výletě, který si určitě také náležitě užili. Po večeři šli spát. Hlídku měl Megamix.

1.8. pátek

Dnes se toho moc nedělo. Megamix se byl akorát dopoledne vykoupat a odpoledne přišel zbytek tábora z puťáku. Hrálo se spousta her a večer se šlo pár dětí podívat na hvězdy. Dnešní den pokračoval především odpočinkem. Večer nás pak čekalo báječné TV Lečo, kde jsme mohli shlédnout tradičně Televizní noviny, sport, počasí, ale i spoustu skvělých filmů jako například Fanda a sedm trpaslíků, Stříhoruká Pěťá, MTV přehlídku nejnovějších klipů a kultovní trhák Bahno Games.

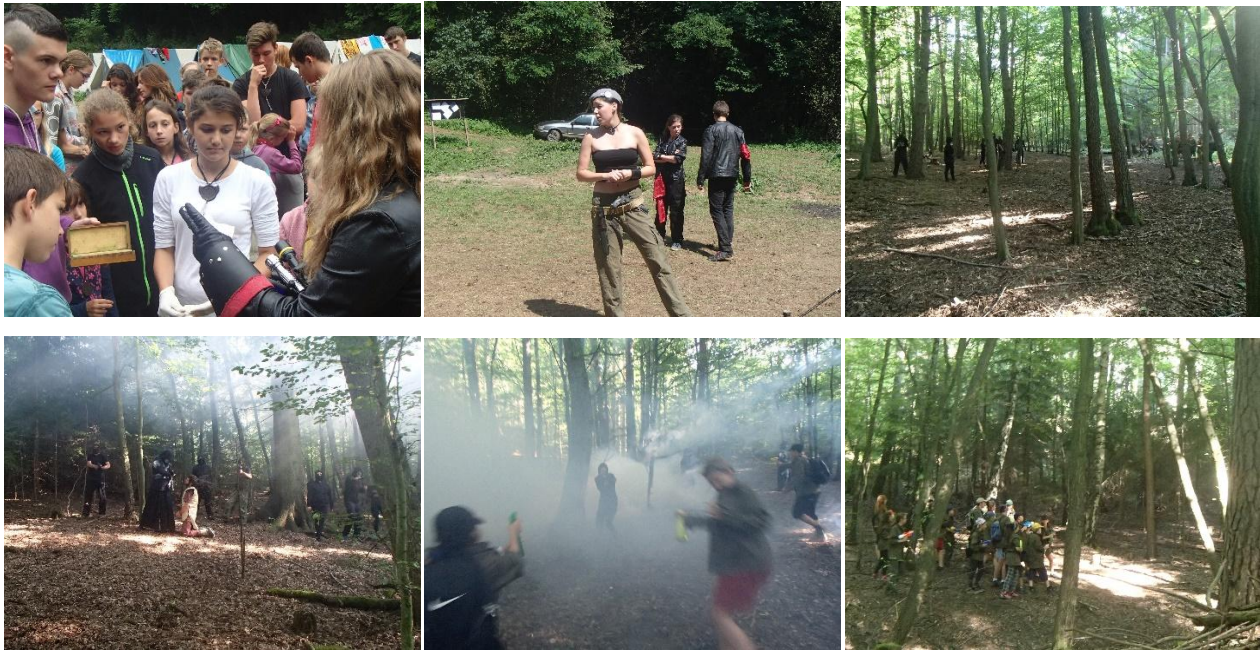

2.8. sobota

Ráno jsme už všichni vyspinkaní a opět nabití energií vylezli na rozcvičku, umyli zoubky a nasnídali se opět v našem krásném táboře. Dopoledne k nám přišel Odboj s tím, že nám nesou nějaké uniformy. Prý sledují naši dnešní módu a dali nám maskáčové zelené bundy. To byla ta příjemná část. Potom jsme totiž dostali vynadáno za to, že jsme vyzradili Clorexe Zorgovi. Zorg se rozhodl, že se Clorexe zbaví a jeho poprava se měla konat již v 11:00 což bylo za chvíli v místě Taraxatova ležení, a tak jsme na nic nečekali, rozdělili si uniformy, dobyli zbraně, kapitáni alespoň nastínili plán a šli jsme ho zachránit. Protože jsme po posledních akcích nevěřili průzkumu, chopil se ho Kryštof, který špičkově očíhнул celé místo a dodal přesné informace. Vysvětlili jsme plán, rozdělili se do tří skupin a vyrazili vstříc balaurům a Zorgovi.

Na svá místa jsme se všichni dostali nepozorovaně, ale stalo se něco, s čím nikdo nepočítal. Skupince, která měla vyčkat, až odlákovácí skupina odláká několik balaurů, šly špatně hodinky a rozhodli se improvizovat a vystartovali rovnou, čímž prozradili svou pozici. V tu chvíli i zbylé skupinky musely vystartovat a následoval tedy nový plán: postřílet balaury, zachránit Clorexe. K naší hrůze nic nešlo, jak mělo a po pár vhozených dýmovnicích do našich řad a zbytečných přestřelkách, které ničemu nepomohly, protože jak jsme zjistili balauři mají taky protijed, jsme museli nečinně přihlížet Clorexově popravě střelou do zátylku, kterou mu ušetřil sám Zorg. Ten nás vystrašil nejvíce, protože ať jsme do něj stříleli, jak jsme chtěli, bylo to zbytečné. Náš ed na něj nepůsobí. Rozhodli jsme se tedy pomalu stáhnout zpět do tábora, což se nám nakonec povedlo. Aspoň něco.

Jelikož je sobota, tak byl již třetí slavnostní táborový oheň. Byl to také památný oheň za Clorexe. Asi uprostřed zpívání nás vyrušila Atara s tím, že společně s námi uctí památku Clorexe. Dovolili jsme jí vstup do kruhu pro ohniváky a ona nám pověděla několik slov o Clorexovi a hodila do našeho ohně nějaký prach, po kterém zmodral a praskal a tišil bolest všech přítomných nad ztrátou přítele. Rozhodli jsme se ještě pro pár písní a po táboráku jsme zalehli do našich spacáků.

3.8. neděle

Neděle jsou ty nejkrásnější dny, protože není rozcvička a to hlavní, opět byla vánočka a kakajčko. Také se nám podařilo vyřešit i poslední nedoluštěné šifry a rozhodli jsme se vydat na

místa. Každý opět dostal nějaký úkol, Štefanova skupinka nad bunkrem velkých kluků potkala robota, který před nimi však začal utíkat. Robota nakonec chytili, vypnuli a v jeho obvodech našli další část cesty. Alešova skupinka potkala otoka, který se bál vody a ztratil svůj náhrdelník někde u ní. Řekl nám, že když mu ho přineseme suší, dá nám další část cesty. Mělo to háček mezi námi a jím byla řeka. Proto bylo vysláno několik posílů do tábora pro provazy a vytvořili si cestu přes řeku přivázáním lan na dva stromy. Úkol se jim také podařil a také obdrželi svou část cesty. Ostatní skupiny své úkoly splnili bez obtíží a po obdržení šifry se vrátili do tábora. Bohužel jsme nemohli přijít na naše šifry a tak jsme to nechali na později. Večer nás pak čekalo PPO, po kterém jsme šli opět spát a přemýšleli nad šiframi.

4.8. pondělí

Odpoledne jsme šli hrát hry na Pole smrti, ale protože začalo strašně pršet, tak jsme se vrátili. Lidi, co šli jako poslední za sebou u traverz, uviděli Ikimi, jak bojuje s třemi balaury, a tak jsme se všichni otočili a sledovali dění. Balauři dostávali, co proto a Ikimi při boji upustila 2 svitky. Ty jsme sebrali a šli do tábora. V táboře jsme zjistili, že je to periodická tabulka prvků (kde ovšem ne všechny prvky měli jména, jak je známe dnes) a dopisy mezi Tuáthou a Shaddiem, dalšími dvěma vědci podílejícími se na výrobě antiviru. Asi o hodinu později k nám přišla Ikimi s tím, že ti balauři nešli po nás, ale po ní. Zeptali jsme se na ty svitky, ale řekla, že neví, o čem mluvíme. Nakonec jsme se nějak domluvili. Podle svitků jsme totiž zjistili, že Shaddie a Tuátha byli blízcí přátelé a Shaddie jako neurolog varoval Tuáthu před testováním jejích chemikáliích na sobě, že následky by mohly být fatální – mohla by ztratit sama sebe a stát se někým jiným. A tak jsme pochopili, že Tuátha De Cuánlinge je vlastně Ikimi. Nebo teda, že Ikimi bývala Tuáthou, ale ta je možná navždy ztracena. Jak jsme se dozvěděli z dopisů a z deníku Adrakima, Shaddie pracoval

s lidskou myslí a duší a jak se na jeho cestě ukázalo již dvakrát (u prvního úkolu a poté s odbojářem), dokázal si pohrát z lidskou myslí, či jí alternovat. Aby unikl pronásledování balarů a Zorga rozhodl se vymazat si vlastní paměť a stát se někým jiným a jen slova *hvězdy noci nikdy nevyhasnou* ho mohla opět probudit. Ve svém posledním dopise Tuáthe napsal, kým se stane – a mé nové jméno bude znít Clorex. Nyní už jsme věděli, jak dopadl Shaddie a že už mu nemůžeme pomoci. Pokusili jsme se teda dostat ven Tuáthu z Ikimi pomocí Shaddieho slov a promluvit si s ní. Napotřetí se nám to podařilo a díky Tuáthe jsme zjistili, že náš jed na Zorga neplatil, protože omylem vyvinula jakýsi štít protijedu ve formě tekutiny, kterou Ikimi ve chvíli, kdy byla Tuátha už slabá prodala Zorgovi a ten se jí potřísnil a nyní byl tedy silnější, než náš jed. Pomohla nám také v luštění šifer. Večer nás čekala Partička v podání dětí, kterou jsme si opět moc užili, když jsme mohli shlédnout Štefana při seznamce, ve které opravdu vyniká nebo sourozenecká dua při hře čelovka.

5.8. úterý

Dnes jsme se konečně vydali na místa z šifer. Všechny skupinky šli daleko, například Dominikova až k vrcholu Tetřívek, jedině Danova skupinka šla blízko - na místo, kde byl Liška. Každá skupinka na místě našla jakousi krabičku a v ní kus receptu. Také k tomu byla nějaká nádoba, ve které byla tekutina. V táboře jsme zjistili, že je to návod k tomu, jak uvařit jakési sérum. Určili se tedy ti, co budou vařit. Nicméně jsme neměli dostatečné vybavení a tak jsme se rozhodli, že požádáme o pomoc Ikimi, od které jsme se rozhodli koupit potřebné nádobí, tak jsme jí napsali seznam a že na ceně se dohodneme, až přijde. Vše šlo tak rychle, že si nikdo ani neuvědomil, že je opět „středa“ a s ní nás čekala parádní diskotéka, která byla bohužel i poslední, a proto jsme si ji pořádně užili. Někteří dokonce tančili i ve spánku, o čemž věděli pouze hlídky. Záhada rozluštěna: Ze spaní mluví Michal, Elvis, Lukáš i Tomáš.

6.8. středa

Na ranním nástupu jsme ze stožáru sundali dopis od Odboje, který našla už hlídka. Z dopisu jsme zjistili, že dnes ve 20:00 se Aliance bude snažit odpálit raketu s virem D.R.A.K. do atmosféry, čímž by vyhladila celou lidskou populaci a naše planeta by dopadla jako spousta jiných - zničená a opuštěná. Musíme jim to tedy překazit. Rozhodli jsme se namíchat to sérum, které by mělo D.R.A.K. a zničit. To by se nám ale nepovedlo bez pomoci Ikimi, která nám přinesla, co jsme žádali - nějaké pipety a kádinku. Když k nám přišla a dala nám věci, zaplatili jsme, a poprosili ještě o jed. Ten nám dala pod podmínkou, že jí dáme 15ml zázračného séra, které namícháme. Souhlasili jsme, i když neochotně. Zatímco vybraná skupinka míchala sérum, zbytek cvičil náš plán, kterým jsme chtěli porazit odlákat Zorga. Musíme odlákat pozornost tak, aby naše tajná skupina měla čas vyměnit

virus D.R.A.K. za sérum, které by navždy zničilo možnost, aby tento virus ničil něco živého kdekoli ve vesmíru. Když bylo sérum namícháno, tak jsme se podle plánu rozdělili do 3 různých skupin a vydali se na místo, kde na nás už čekal Odboj a Ikimi. Na místě jsme vyřešili dluh s Ikimi, která z našeho séra namíchala jed na Zorga. Potom jsme chvíli ještě cvičili s Odbojem. Asi po patnácti minutách jsme šli do boje. Vše vycházelo podle plánu, vždy jsme útočili, stáhli se, útočili a stáhli se, zatímco Ikimi, na kterou jed také neplatí, protože byla potřísněna stejnou látkou proti jedu, mlátila balauřů hlava nehlava a pak bojovala přímo se Zorgem. Oba silní, oba rychlí, oba bez reakcí na jed. Naší skupině se podařilo vyměnit nádoby a do vzduchu se po odpálení samotným Zorgem dostala raketa se sérem. V té samé chvíli odbojáři jedem, který namíchala Ikimi, zabil Zorga a balauři padli k zemi mrtví. Všichni propukli v obří jásot a nakonec jsme se se třemi odbojáři vydali do našeho ležení. Těsně před táborem se od nás odbojáři odpojili a poděkovali nám. S radostí jsme se vrátili do tábora, kde jsme si vše zrekapitulovali a v konečném klidu zase jednou ulehli do našich spacáků.

7.8. čtvrtek

Dnešní den probíhal klidně a z tábora se ozývali výkřiky jako třeba: “Já jsem Zorg a teď tě zničím,” proti kterému statečně stáli odbojáři. Myslím, že o tomto úspěchu se bude navždy povídat v celém vesmíru. Večer byl taktéž klidný, mnozí dodělávali bobříky, tedy až do chvíle, kdy k nám přišla Ikimi s tím, že je dnes posel Odboje. Odboj nám chtěl poděkovat za pomoc. S Ikimi jsme došli na místo elfské svatyně, kde na nás čekal Odboj. Po menších skupinkách jsme tam přišli a byli obdarováni broží se znakem Odboje a památeční listinou. Odteď jsme již navždy byli čestnými členy Odboje. Za hlasitého “Ať žije Odboj” jsme se vrátili zpět do tábora. V táboře jsme si listinu přečetli a znovu si zatleskali. V tuto chvíli už patříme mezi členy Odboje. Dnešní večer pokračoval bojovkou, kterou si všichni odvážlivci, co šli, určitě náramně užili. Bylo zde vidět spoustu strašidel, které, jak se mnozí přesvědčili na vlastní kůži, byly opravdu strašidelné.

8.8. pátek

Dnešní den byl hlavně ve smyslu sbírání dřeva na náš poslední táborový oheň. Ačkoliv jindy nudná práce, v tento okamžik, se každý rád zapojil, protože je to koneckonců poslední táborový oheň. Poté jsme se všichni umyli, abychom hned, jak přijedeme domů, nesmrděli kouřem a poté balili, až zazvonil zvon doprovázený povel: Nástup k ohni. Ten byl úspěšně zapálen Dominikem, Alešem, Kryštofem, Štefanem a Danem, kteří jeli letos na tábor naposledy jako děti. Vytvořili oheň, který měl pět stran, aby každý mohl zapálit tu svou. Když už oheň úspěšně hořel (a to že teda parádně hořel, rozloučili se kluci s celým táborem a došlo na to hlavní, co je zvykem u posledního táborového ohně - udělování lesních moudrostí těm, kteří byli letos úspěšní a pokročili na své cestě lesní moudrostí dál. Poté už se jen zpívalo, vzpomínalo na letošní tábor, vyprávěly historky, hrály scénky a ti kteří získali nebo už měli lesní moudrosti, mohli spát, jak bývá již tradičně zvykem, u ohně.

9.8. Sobota

Tak a je to tady. Náš poslední půlden zde. Jako vždy byla opět bouřka, při které ale nepršela voda, ale sladkosti! Potom jsme se všichni rozloučili, objali, získali kontakty a vydali se s hlasitým AHOOJ!! vstříc vlaku, který nás dovezl do Prahy. Tak a to je bohužel konec našeho tábora. Letos to bylo opravdu super. Spousta lidí dosáhlo lesní moudrosti a ti kteří ji nezískali, nesmí věšet hlavu a zkusit to další rok. Doufáme, že i další rok se tu sejdeme všichni a kdo ví, možná spoustu dalších nových tváří.

Tak krásný další tábor vám přejí. Anet, Niki a Aleš.

Ale nééé!